

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3To/4/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8612000092
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anton Lukáč
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8612000092.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Antona Lukáča a sudcov JUDr. Emila Dubňanského a JUDr. Petra Reváka na verejnom zasadnutí konanom dňa 05.06.2013, v trestnej veci obž. T. I. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Svidník sp. zn. 0T/15/2012 zo dňa 13.12.2012 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného T. I..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Svidník uznal obžalovaného T. I. za vinného z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

- dňa 15.10.2012 v čase okolo 18.00 hod. vo vchode bytovej jednotky na ulici N. Q. č. XX v I. v stave po požití alkoholických nápojov sa vyhrážal usmrtením K. F. slovami „teraz ce prebijem, zabijem ťa“, pričom sa na menovaného zahnal kuchynským nožom s hrdzavou čepeľou bližšie nezistenej dĺžky.

Za to mu bol podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku po jeho vyhlásení a po poučení o opravnom prostriedku obžalovaný priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní podal odvolanie. Odvolanie bližšie nezdôvodnil.

Krajský súd na základe odvolania obžalovaného ako oprávnenej osoby, podaného v zákonnej lehote v súlade s ust. § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, t.j. výrok o vine a treste, i správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne súd len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

V posudzovanej trestnej veci súd prvostupňového stupňa postupoval tak, aby bol zistený skutkový stav, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie. Prvostupňový súd vyhodnotil vykonané dôkazy spôsobom uvedeným v ust. § 2 ods. 12 Tr. por. a takýmto postupom dospel k správnym skutkovým záverom.

Bolo v posudzovanej veci preukázané, že skutok tak, ako ho prvostupňový súd ustálil, sa stal a tento spáchal obžalovaný.

Obžalovaný priznal, že dňa 16.10.2012 bol pod vplyvom alkoholických nápojov a mal konflikt s poškodeným K. F. na chodbe bytového domu, kde býva. Popiera však, aby sa poškodenému F. vyhrážal, že ho zabije a taktiež nie je pravdou, aby na neho útočil nožom.

Zo spáchania žalovaného skutku je však usvedčený najmä výpoveďou svedka K. F., ktorý uviedol, že medzi ním a obžalovaným došlo k fyzickému kontaktu. Na chodbe sa stretol s obžalovaným I., ktorý držal v ruke nôž, išiel k nemu a vyhrážal sa mu zabitím. Na to mu nôž chcel zobrať z ruky, pričom si porezal ruku medzi palcom a ukazovákcom. Na to došiel k nim svedok P., ktorý nôž obžalovanému zobral. Aj z výpovede svedka I. P. vyplýva, že obžalovaný útočil na poškodeného K. F. a v ruke mal nôž. Tento sa mu podarilo potom obžalovanému zobrať a pritom sa odlomil väčší kus čepele, ktorú vyhodil von oknom. Keď prišli policajti, tento kus noža im odovzdal. Aj svedkyňa C. F. potvrdila, že obžalovaný sa stretol s jej synom K. F. vyhrážal sa mu zabitím, držal v ruke nôž, ktorým ho chcel napadnúť. Následne k nim prišiel I. P. a ten mu odlomil čepeľ noža. Svedok Bc. K. F., policajt, vypovedal na hlavnom pojednávaní. Po incidente sa stretol s poškodeným K. F. a videl, že má čerstvé zranenie, medzi ukazovákcom a palcom jeho pravej ruky. Aj tento svedok objektívne vypovedá zhodne ako poškodený F..

Aj krajský súd je toho názoru, že obžalovaný spáchal skutok, ktorý je uvedený vo výrokovej časti rozsudku. Jeho konanie správne kvalifikoval ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák.

Správne sú závery okresného súdu o uloženom treste obžalovanému. Tieto majú oporu v zásadách pre ukladanie trestu, tak ako je to uvedené v § 34 ods. 1 Tr. zák. Obžalovanému priťažovalo, že v minulosti už bol súdne trestaný (§ 37 písm. m) Tr. zák.), pričom žiadna poľahčujúca okolnosť u neho nebola zistená.

Pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. je možné uložiť trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov až 3 roky. Keďže existuje prevaha priťažujúcich okolností, správne postupoval prvostupňový súd, keď podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. zvýšil dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Obžalovanému tak bolo možné uložiť trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov až troch rokov. Prvostupňový súd tak uložil trest na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby.

Rozhodnutie súdu prvého stupňa o zaradení obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia má oporu v ustanovení § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. (obžalovaný už bol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin).

Z pripojených spisov Okresného súdu Svidník sp. zn. 1T/82/2012 a 2T/8/2008 vyplýva, že teraz stíhanej trestnej činnosti sa obžalovaný dopustil jednak v čase podmieňeného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody a v čase podmieňeného odkladu výkonu trestu odňatia slobody. Správne preto konštatuje prvostupňový súd, že u obžalovaného neprichádza do úvahy podmieňené odloženie výkonu trestu odňatia slobody. Na obžalovaného je potrebné pôsobiť trestom odňatia slobody bez jeho odkladu. Podľa názoru krajského súdu vzhľadom na osobu obžalovaného, na predchádzajúce odsúdenia a výkony trestov odňatia slobody javí sa byť uložený trest odňatia slobody celkom mierny na dolnej hranici, čo krajský súd pri absencii odvolania okresného prokurátora už nemohol odstrániť.

Z týchto dôvodov bolo preto potrebné odvolanie obžalovaného zamietnuť v súlade s ust. § 319 Tr. por. ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.